

Kerneværdi; Frit evangelium

af Jens Peter Rejkjær, landsformand i LM, (artikelserie i Tro & Mission 2009)

Evangeliet forkynder en god nyhed. Det er utroligt, men sandt: Jesus døde for hele verden! Det ultimative tilbud lyder: Flyt fra din nuværende adresse til en anden. Fra adressen under Guds vrede til en adresse under hans velbehag og kærlighed. Hvilket flyt?

Uanset at alle mennesker bærer på personlig skyld over for Gud, kommer Jesus og løser problemet.

Jeg stod strafskyldig over for Gud! Min mund var lukket. Undskyldningerne udelukkede. Men så hørte jeg det: Gud viser sin kærlighed til os, ved at Kristus døde for mig, mens vi endnu var syndere. Og så mødte jeg ham – den korsfæstede og den opstandne. Og han blev mig til frelse. Dommen blev afsagt: Du er skyldig! Men højesteret ændrede dommen: Du er retfærdig! Gud dømmes dig retfærdig ved tro på Kristus.

Tanken om selv at skulle hjælpe til ligger snublende nær. Hvis det sker, mister vi gaven. Den kan kun modtages på én måde: Med tomme hænder. Andre muligheder gives ikke. Uanset hvor vanskeligt det kan være for os.

Byttehandel

Vand giver liv. Radon dræber. Men man kan ikke se radon i vandet. Alligevel er det en dødelig gift for den, der drikker af vandet. Det er derfor livsvigtigt, at du kender indholdet af det vand, du drikker, hvis det ikke skal blive til skade for dig.

Dette budskab gælder alle! Vi er sat til at formidle det. Til alle mennesker, nationalt som internationalt. Uanset køn, race og seksuel orientering. Med det ene for øje: De må møde Guds kærlighed i Kristus! Vejen går gennem tro og dåb.

Et frit evangelium, hvor Guds handlen i lov og evangelium med tilbud om fællesskab med Kristus ved tro på ham.

Stedet, hvor der indgås en byttehandel: Jeg får Jesu retfærdighed - Jesus ta'r min syndighed. Jeg får hans hellighed – han ta'r min urenhed. Jeg får hans plads i Himlen – han ta'r min plads i Helvede. En fantastisk byttehandel!

Der er uforståeligt for tanken. Nu er vi syndere i virkeligheden, men retfærdige i håbet. Engang skal vi blive det, vi allerede er nu – i Kristus.

Kerneværdi; Troværdig bibel

af Jens Peter Rejkjær, landsformand i LM, (artikelserie i Tro & Mission 2009)

”Sådan som et menneske forholder sig til Guds ord i Bibelen, sådan forholder det menneske sig til Gud.” (N.O. Vigilius).

Et udsagn, der er helt i overensstemmelse med Salme 119,160: ”Summen af dine ord er sandhed.” Alligevel spiller Bibelen ikke længere den store rolle i manges bevidsthed. Man siger, at relevansen i forhold til virkeligheden mangler. I kirkelige kredse taler man i dag mere om bibeltolkning end om bibelsyn. Hvem har retten til at sige, hvad der er sandt i relation til Bibelen som Guds ord, for eksempel i forhold til sex før ægteskab, skilsmisse og gengifte, kvindelige præster, materialisme og så videre? Hvem har det rette bibelsyn?

Det, der er sket, er, at man har bevæget sig bort fra Bibelen som autoritativt skrift til en mere personlig oplevelse og forståelse af det skrevne ord. Bibelen er ikke længere en bog, der er større end mig selv, og som jeg vil bøje mig for. En bog, der skal være autoriteten i mit liv. Derimod er det den enkeltes opgave at finde ud af, hvad man mener, at Bibelen siger.

På knæ for Bibelen

Anderledes var det, da Credo-kredsen (det senere KFS) skulle påbegynde sit arbejde. Grundlaget var klart: Bibelen er den kristne menigheds største autoritet i alle spørgsmål, som har med kristen tro og livsførelse at gøre, og nogen indre modsigelse i det bibelske budskab tror vi ikke på. Uanset at det var et arbejde blandt studerende ungdom, var devisen – udtalt allerede i 1896 af stifteren af Indre Mission Vilhelm Bech: På knæ for Bibelen, I professorer! Det er også den rette (ind)stilling i dag.

Der er altså én bog, det ikke er valgfrit at læse som kristen. Det er den bog, der holder dig i live. Den viser dig, hvordan du skal blive frelst. Den viser dig, hvordan du skal leve livet – Gud til ære og mennesker til gavn og glæde. Bogen, der handler om og er Guds kærlighedserklæring til dig. Bogen, du må læse som et brev fra din elskede.

Bibelen er sandheden, ligesom Kristus er sandheden. Hvordan du har det med Bibelen fortæller, hvordan du har det med Jesus!

Kerneværdi; Tydelig mission

af Jens Peter Rejkjær, landsformand i LM, (artikelserie i Tro & Mission 2009)

Hvor skal vi hen, du? Spørgsmålet blev stillet i et underholdningsprogram i tv for cirka 20 år siden af skærmtrolden Hugo. Farefulde labyrinter ventede forude - lige fra en frygtelig lavine til lavastrømme og glohede sten. Men forude ventede også belønningen, så det var det hele værd.

Hvor skal vi hen? Hvad er målet for vort liv? Svaret afhænger helt og holdent af, om vi har Kristus som herre. Hele vort liv vil være et afbillede af denne virkelighed: Hvad er det, vi satser på i livet? Hvad sigter vi efter?

Når det gælder spørgsmålet om frelse eller fortabelse, er Bibelen tydelig i sit sprog: Den, der tror og bliver døbt, skal frelses; men den, der ikke tror, skal dømmes (Mark 16,16).

Vi skal lade os udfordre

Hvilke konsekvenser får det for os i den måde, vi lever vort liv på?

Vi kan enten fastholde det som en bibelsk sandhed, der ikke påvirker os i særlig grad (vi bliver jo selv frelst), eller vi kan - som enhver sand Kristus-troende vil - lade os udfordre og forkynde evangeliet.

Hverken national eller international mission hører til de valgfag, man kan vælge imellem som kristen.

For Gud vil, at alle mennesker skal frelses, og han vil vurdere, hvordan hver enkelts arbejde er. Det handler om, hvor meget vi har ladet Gud bruge os og bære frugt gennem os.

Vi vil til Himlen, og vi vil have flere med!

Derfor er det vigtigt, at vi til stadighed lader os udfordre af den bibelske virkelighed. Der er en befaling ovenfra. "I har fået det for intet, giv det for intet (Matt 10,8). Der er et råb udefra. Kom over til Makedonien og hjælp os (ApG 16,9). Der er en tvang indefra. "Thi Kristi kærlighed tvinger os" (2 Kor 5,14).

På verdensmissionsmødet i Jerusalem i 1928 stod der en inder op ved slutningen af mødet og råbte:

"I kom for sent med evangeliet til Indien. Min bedstefar søgte hele sit liv, men døde uden at finde det. Min far søgte hele livet. Også han døde uden at finde det, han søgte. Først i mit slægtled kom der en missionær til min by. Og så fandt jeg det, mine fædre søgte efter."

Guds mission er tydelig (læs blot i Bibelen)! Er Guds mission blevet vores mission?

Kerneværdi; Nådegaver i funktion

af Jens Peter Rejkjær, landsformand i LM, (artikelserie i Tro & Mission 2009)

Det handler om mennesker! Mennesker, der lader sig bruge af Gud. Mennesker, der har indset, at livet er Kristus, og at det må leves i efterfølgelse af ham.

Det begyndte med en smed på Bornholm. Men hurtigt fulgte adskillige efter med de nådegaver, Gud udrustede dem med. De var meget forskellige. Nogle var ulærde mænd og kvinder, andre havde en kortere uddannelse, mens andre igen var særdeles veluddannede. Fælles for dem alle var, at de levede med bevidstheden om, at Gud udruster med nådegaver til menighedens fælles gavn. Og så tjente de med de nådegaver, Gud havde givet dem.

Mandag er nogle ledere i juniorkredsen eller teenklubben. Tirsdag samles de til ældremøde, hvor både menighedens ældre og andre er inviteret. Onsdag aften lyder der lovsang og tilbedelse. Solister, kor og band øver. Torsdag er der ungdomsmøde. Sent fredag aften samles en gruppe for at evangelisere på byens gader. Søndag står han på prædikestolen og forkynder Guds ord.

Hvad er dit kald?

Og så er der alle de andre: de, der har en praktisk opgave i menigheden med rengøring, kaffebrygning og vedligehold af "huset". Eller de, der tjener som bestyrelsesmedlemmer. Eller de, som på en speciel måde tager sig af vor tids "enker og faderløse" med omsorg og støtte.

Forbederne! Kristne beder, og så er der kristne, der bruger rigtig lang tid på bøn. Bøn for alle de arbejdsområder, der er. Bøn for lederne. Bøn for personer, som er blevet lagt hen til dem at bede for. Bedelisten er lang! Og opgaven af allerstørste betydning. Bibelen udfordrer dem: Und ikke Gud ro. Han beder dem om, at de vil storme himmelens porte med bønner og stadig påkaldelse.

Hvad er din(e) nådegave(r)? Frelsen i Jesus Kristus er den første og største, men Herren udruster gennem sin Ånd. Hvad er dit kald? Opgaverne er mange, men det er vigtigt, at du er der, hvor Gud vil have dig. "Den, Gud planter, kommer altid til at blomstre."

"Jag efter kærligheden, og stræb efter åndsgaverne, men især efter at tale profetisk." (1 Kor 14.1)

Kerneværdi; Frihed til hinanden

af Jens Peter Rejkjær, landsformand i LM, (artikelserie i Tro & Mission 2009)

Sandheden tro i kærlighed (Ef 4.15). Der er ikke nogen slinger i valsen, når Paulus skal udtrykke sig over for menigheden i Efesos. Mere klart og tydeligt kan det næppe siges. Men det skulle siges, for der var nogle, der ville være sandheden tro, men manglede kærligheden.

Andre fokuserede så meget på kærligheden, at sandheden blev relativ. Paulus knytter de to begreber sammen som et uadskilleligt par, der er hinandens indbyrdes afhængige.

Vi møder til stadighed kristne, der vil være sandheden tro, men hvor kærligheden mangler. De har ikke forstået Luther, når han siger: "Det er ikke alene menneskers bud, der må vige for kærligheden. Guds bud må gøre det samme."

Mon ikke den største fare ligger her for os, der befinder os på "kirkens højrefløj"? Man kan få en fornemmelse af, at der ikke længere er plads til, at man er på vej. Paulus' ord om, at vi erkender stykkevis, og vi profeter stykkevis (1. Kor 13,9), citeres sjældent, for man har jo fundet sandheden.

Ydmygheden over for, at man måske kan have taget fejl i nogle bibelske spørgsmål, er sjældent til stede.

Andre, der også kalder sig kristne, taler om kærligheden – frigjort fra den bibelske tanke om, hvad kærlighed er. Det betyder, at man giver sit ja til at leve seksuelt sammen, før man er gift, og samtidig ser man intet problem i, at to af samme køn lever i et homofilt forhold. Bare kærligheden er der. Men det er en misforståelse. For kærlighed og sandhed kan ikke adskilles.

Det handler om at finde vejen mellem afvejene! At tro, at vi bliver enige i alle forhold, holder ikke. Rosenius udtrykker det sådan: "Det er dårskab at mene, at Åndens enhed kun kan opnås, når vore meninger på ethvert punkt stemmer overens."

Vores tid udfordrer vores evne til – på den ene side – at give hinanden frihed i de spørgsmål, Bibelen giver frihed i, og – på den anden side – at være uenige på den konstruktive måde. Og hvor vi i kærlighed til hinanden og med ydmyghed over for vores evne til at forstå alt møder hinanden med tillid og undgår mistænkeliggørelse.

Mine kære, lad os elske hinanden, for kærligheden er af Gud, og enhver, som elsker, er født af Gud og kender Gud (1 Joh 4,7).